

dr. B e c k e r László:

Egy mondattal visszatérnék arra, hogy az önkormányzatoknak mi a pozíciója. Az önkormányzatok a kedvezményezettek. Ha az önkormányzatok egy önkormányzati társulást hoznak létre, ha egy gesztort megbíznak azzal, hogy vezesse a projektet, akkor is az önkormányzatoké a vezető szerep. Ilyen értelemben szeretném megkérdezni Polgárdi képviselőjétől, hogy Ön szerint melyik szakértő anyagát kaptam meg Polgárdi nevében a minisztériumban? Melyik az a projekt, amit Ön ismer, és melyik az, amelyikről a minisztérium tud?

K a l o t a Jánosné:

Ugyanaz a kettő.

A n d r á s i Szilvia:

Én ebbe a projektbe tavaly nyáron kapcsolódtam be. Jelenleg ezen a héten került megküldésre a 168 település önkormányzatának az a végleges konzorcionális szerződés, melynek az elfogadására a határidőt május 15-ére szeretnék. A mai napig 147 önkormányzat jelezte vissza írásban a szándéknyilatkozatát.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kérdése kinek van?

S a j t o s János:

Várpalota bent volt a "piszkos 12" város között. A japán hitel segítségével sikerült erről a "megtisztelő" helyről kikerülni. A város beleverte magát egy igen nagy költségbe, az állampolgárok úgyszintén, hiszen a gázbekötések nagy anyagi terhet róttak az emberekre. Most ennek ellenére egy olyan helyre akarnak szemétegetőt telepíteni, aminek a távolsága a Készenléti lakóteleptől nincs még 500 m sem. Az erőműtől a falu részt egy domb választja el. A tavalyi ÁNTSZ jelentés szerint Várpalotán most is túlterhelt a levegő szennyezettsége. Tudomásom szerint van olyan kormányrendelet, ami kimondja, hogy ilyen helyre ilyen környezetszennyező létesítményt építeni nem lehet. A lakosság milyen formában tiltakozhat ellene, hogy akarata ellenére - 2800 ember nevében beszélnek, mert lakossági fórumon egyértelműen elutasították - oda megépítsék az égetőművet. A város vezetése a meghívásunk ellenére nem vett részt ezen az ülésen. Veszprém megyében Várpalotán van a legtöbb daganatos betegség, ebből mi nem kérünk!

dr. B e c k e r László:

Én tudom, hogy az égetőművet is, mint minden termikus berendezést, fel lehet úgy építeni, hogy az az összes ÁNTSZ és egyéb levegőminőségi követelményeknek megfelel. Csak az a kérdés, hogy Önök a társadalmi kontrollt a szakértőkön, a minisztériumon hogyan gyakorolják. Megkérjük előre, hogy milyen terveket adtak be a felügyelőséghez, az ÁNTSZ-hez. Szerintem ez a fenntartható fejlődésnek lényege, nem az, hogy mindent kapásból elutasítunk. Tudom, hogy mindenütt ez a magyarországi hangulat, az elmúlt évtizedek arról szóltak, hogy mindent a "fejünk fölött csináltak". Ha a környezetvédelmi minisztériumban sok transzparenssal dolgozunk, és sok párbeszédet folytatunk,

akkor talán elérjük azt, hogy a bizalom helyre áll. Ha meg lehetne győzni a lakosságot arról, hogy hogyan lehetne elérni azt, hogy az ő érdeke ne sérüljön, de ugyanakkor a közösségi érdek - ami a környezetünk valamivel tisztábbá tételét szolgálja - érvényesüljön, nagyon nehéz.

Sajtos János:

Nem az égetőmű ellen vagyunk, mert tudom, hogy valahol ezt meg kell oldani, hanem az ellen vagyunk, hogy hova akarják építeni.

dr. Becker László:

Ez egy standard reakciója minden helyi lakosnak, hogy "mi betartjuk a törvényt, de azért ne itt csináljuk, hanem egy településsel arrébb". Mindenütt ezt áldozatnak veszik, lehet, hogy valamennyire az is.

Katona Csaba:

Úgy tudom, hogy a testület azzal a rekultiváció biztosításának a feltételével fogadta el a konzorciumhoz való csatlakozást. Egy olyan határozat született a legutóbbi testületi ülésen, hogy amennyiben a kormány a város felé biztosítja azt, hogy 10 % önrész, 90 % kormányzati támogatással tudjuk a szeméttelépünket rekultiválni (ezt vállalta egyébként a konzorcium is).

dr. Becker László:

Én alapvetően az Észak-Balatoni projekt érdekében jöttem, másodsorban a többi projekt érdekében, mert az Észak-Balatoni projekt része Várpalota, Brüsszel aláírta, számomra ez nem kérdés. Jobb lett volna, ha annak idején még ezt a három projektet is berakják, csak annak idején még féltek, hogy akkor nagyon nagy költséghányad esik a rekultivációra, és kisebb az új beruházásra, és ezzel veszélyeztetik a projekt elfogadását, mert Brüsszelben azt fogják mondani, hogy mire kérünk pénzt: új beruházásra, vagy pedig régi szemetünkre. Nagyszerű és egyedi az, hogy az Európai Unióból régi hulladéklerakó rekultivációjára támogatást kapunk. Sajnos kimaradt Devecser, Balatonrendes és Várpalota. Erre én is azt javasoltam, azt fogom tudni támogatni a kormány felé, hogy ezeket a rekultivációkat valahogyan rakjuk be. Ezt úgy kell berakni, hogy a geszor kibővíti a konzorcium teljes költségét úgy, hogy a magyar fél költségrésze több lesz, mint amennyit erre először számoltak. Általános tapasztalat, vagy folyamat, hogy a költség, amit a rekultivációra terveztünk, azt kevés, mert közben egy 22/2001. miniszteri rendelet is megjelent, ami a magasabb európai követelmények átvételéből adódóan egy kicsit túl szigorúra sikeredett, de minden esetre nagyon megnöveli a rekultiváció költségét. Nem csak erre a háromra kell külön eljárást indítanunk, hanem az országban szinte mindegyik ISPA-projektünkben a rekultiváció tényleges lefolytatásához többletforrást kell teremtenünk és kérnünk a kormánytól, aminek az összeg nagysága országos szinten 10 milliárd forint.

Katona Csaba:

Kapunk garanciát a rekultivációra?

dr. B e c k e r László:

Nem tudom, hogy milyen garanciát kapnak. Megkötik a szerződést, a gesztort ellenőrzik, hogy elküldte a levelet a minisztériumba, a minisztériumot majd ellenőrzik többek, hogy én továbbküldtem-e. A normál államigazgatási eljárással végigcsináljuk ezt.

K a t o n a Csaba:

Ha ez nem megy keresztül a kormányon, akkor a városnak nem lesz 100-200 millió forintja rekultiválni a szemételepét.

dr. B e c k e r László:

Garanciát előre Magyarországon a politikusok szoktak biztosítani, azzal, hogy ők odafigyelnek. Mi a köztisztviselői feladatunkat ellátjuk, az előbb leírtak szerint.

V á m o s i Tibor:

Azt tetszett mondani, hogy az önkormányzatok gondja a szemét, az önkormányzatoknak kell megoldani. Igen, de a szakértelem nincs itt, a pénz megszerzése nem itt van, hanem magasabb helyeken, és több önkormányzatnak kell csatlakozni. Ezeket kellene valahogyan összehozni. A várpalotai önkormányzat tavaly februárban ezt a szerződés-tervezetet elfogadta, illetve szándéknyilatkozatunkat kifejeztük. Idén februárban ezt visszavontuk, igaz, hogy ezt nem tudják Brüsszelben. Mi most az idővel játszunk. Várjuk mindegyik projektől az írásos, konkrét dolgot. Mi elkötelezzük magunkat, ha aláírjuk. A lakosságot is kötelezően tájékoztatnunk kell, ezt a hulladéktörvény írja elő. Ha én itt nem kapok ma megfelelő tájékoztatást, nem kapok egy hónapon belül megfelelő komoly tájékoztatást, akkor hogyan győzzem meg a lakosságot? Magyarországon ez a legnagyobb gond, hogy szakértők milliárdokért kidolgoznak egy tervet, utána egy-két ember, aki kevésbé ért hozzá olyan hangulatot kelt, hogy elúszik a jó terv. Nekünk ezért kell írásos, konkrét választási lehetőség, mert mi egyelőre tudunk választani. Én legalábbis úgy gondolom, hogy tudunk választani.

A szelektív hulladékgyűjtés úgy megy, hogy először olyan terméket kell csinálni, amivel kevesebb hulladék lesz, és olyan, amit fel lehet dolgozni, hasznosítani, esetleg égetni, és csak utána a lerakás. Ezt az emberek nagyobb többsége elhiszi és tudja. Valamilyen támogatás kell Várpalotára a rekultivációra. Ez egy elég nagy kiadás. Kérdésem: mikor kapunk írásos anyagot, hogyan tájékoztassuk a lakosságot.

J á m b o r Attila:

A Képviselő-testület legutolsó testületi döntés értelmében Várpalota nem tagja az Észak-Balatoni projektnek.

Egy bizottságot felkértünk arra, hogy a különböző pályázatok alapján végezzen felmérést és tájékoztassa a testületet. Az adatok alapján az Észak-Balatoni projekt a legdrágább hulladékgyűjtési díjat állapítja meg. Ha ide csatlakoznánk, akkor Várpalotán a jövő évi szemétszállítási díj mértékét a jelenleginek igen erős %-ban való megemeléseivel tudnánk végrehajtani. Mitől ilyen drága ez?

dr. B e c k e r László:

A 11 hulladékgazdálkodási projekt tapasztalata alapján mondom, hogy az a teljes technológiai vertikum, ami az új hulladékgazdálkodási törvény követelményrendszerének megfelel, átlagban 55 %-kal növeli meg a szemétszállítási díjat. Hogy ezt melyik projekt milyen lépcsőben vetíti tényleg a lakosságra, az a projektvezetőnek, illetve a konzorcium bölcsességén múlik, mert nem feltétlen kell azonnal. A másik dolog, hogy mit mivel tetszik összehasonlítani, abban óvatos lennék. Nem tudom cáfolni, hogy ezek "alma és körte, vagy alma és alma".

A harmadik dolog: ezeket a gondolatmeneteket, hogy "melyik projektet válasszam?", ezt egy jó másfél-két évvel ezelőtt kellett volna a szakértők segítségével megbeszélni. Azóta én megkaptam a gesztortól a projektanyagot utoljára tavaly szeptemberben, azt én megvizsgáltattam a minisztérium nevében minőségbiztosítási szakértővel, aztán benyújtottam a miniszterelnöki hivatalba, hogy a kormány nevében nyújtsák be Brüsszelbe. Amikor ez mind megtörtént, közben a háttérben alkudozni - ez már nem megy. Ez már késő. Az idei februári döntésüknél a döntéselőkészítés nem volt tökéletes, mert aki ezt így vezette fel, nem tájékozódott arról, hogy hol tart a projekt, elfelejtette odaírni az előterjesztés végére, hogy már nincsenek abban a döntési pozícióban, hogy különböző kártétel nélkül válasszanak egyik, vagy másik projekt között. Idén februárban ez a feltétel nem áll fenn a korrektség mellett. Most is lehet dönteni, csak abból olyan kockázatok lesznek, amiket majd legközelebb a miniszteri hivatalban fogunk tárgyalni, és nem tudom, hogy hogy fogja az új miniszterelnök teljesíteni Medgyessy kormányfőnek azt a kérését, hogy hatékonyan hozzuk le az EU-pénzeket, mikor ezt olyan kockázattal lehet megoldanunk, hogy elveszíthetjük azt a pénzt, amit egy hete megnyertünk. Egyébként lehet dönteni, megcsinálta Tiszafüred is két évvel korábban, hogy a magyar kormány által aláírt nemzetközi szerződés életbe lépése után két évvel hátra fordított a kormánydöntésnek, a szerződésnek, ami ki volt hirdetve. Az önkormányzati autonómia megengedi, hogy szavazhatnak úgy, hogy nem, csak olyan következménye van, hogy négy-öt hónapig csak azon dolgoztak Tiszafüreden, hogy mégis meglegyen az önkormányzati érdek, mert valamilyen érdekellentét volt, amit be kell látnunk. Az önkormányzati érdek valós érdek. Önök is valós érdek miatt döntöttek úgy, hogy kiszállnak, azt azért nem szabad a szőnyeg alá söpörni, de azt a közösségérdeket, ami mentén ezt a projektet beadtuk, sem szabad elfelejteni. Innentől kezdve kell úgy megoldanunk a gesztorral közösen, és nekem is lesz ebben részem, hogy az Önök érdeke ne csorbuljon. De az, hogy most kiléptek, így döntöttek, ez nem tartható, egy percig sem fogok e mellett tudni érvelni.

T ö r z s ö k Károly:

A Képviselő-testület tavaly áprilisban alaposan meggondolta, hogy hogyan dönt. Nem sok előkészítés állt rendelkezésünkre, mert márciusban kerestek fel bennünket az Észak-Balatoni projekt részéről, illetve a Közép-Duna Menti szerveződő konzorcium részéről. Az akkori testületi határozatban két feltételt szabott meg a csatlakozáshoz a Képviselő-testület. Az egyik a rekultiváció a másik pedig a szemétválogató-kezelő udvar létesítése. Miért nem szerepeltek

czek a kiküldött projektben? Ha nem tudták szerepeltetni, akkor miért számoltak Várpalota részvételével?

M a z á k György:

Hadd mondjak a garanciáról valamit. Azt gondolom, hogy pillanatnyilag senkinek sincs több garanciája, mint Várpalotának, és kevesebb sincs. Ott tartunk, hogy van egy konzorciumi szerződés, annak vannak mellékletei, azok a mellékletek, amikben a polgármester urak odaírták, hogy a testületi döntés alapján még ennek, vagy annak kell bekerülni a konzorciumi megállapodásba. Korrektül tisztáztuk annak idején, és ezt tartom is, hogy akkor jeleztük, hogy a konzorciumi szerződést mindenképpen át kell dolgozni. Nyilván garancia akkor lesz, amikor átvezetjük a konzorciumi megállapodásokon ezeket a változásokat. A konzorcium szerződik önmagával, hogy a közösség - azok az önkormányzatok, akik összeálltak erre a projektre - megvalósítják mindazt, ami bent van a projektben. Én erre tettem ígéretet, és én ezt tartani is szeretném. Többek között bizonyítani tudom azzal is, hogy minden irányban előkészületek folytak, hogy a várpalotai rekultiváció megvalósuljon. Innen adatokat kértünk, a minisztériummal pedig leveleztünk és tárgyaltunk is. Tudjuk, hogy a konzorciumi megállapodásban kötelezettséget kell egymás iránt vállalni. Hasonló a kormánnyal kötendő támogatási szerződés, ahol szintén egymásnak garanciát adunk. Mindenkinek ennyi a garanciája pillanatnyilag. Azt gondolom, hogy ha a szerződéseket aláírjuk, akkor be fogjuk tartani.

Amikor ideküldtük a konzorciumi megállapodás tervezetét, amiről a testület döntött, abban nem szerepelt a rekultiváció. Én akkor jeleztem, hogy menedzselni tudjuk, de már kijavítani, belerakni nem tudjuk. Azóta is minden alkalommal vállaljuk, hogy a hulladékudvar megoldása teljesíthető, és a rekultiváció szintén. Egyet nem tudunk vállalni: az 5. hulladékszelekció Várpalotán. Ennek több oka van. Mind a magyar, mind a külföldi szakértők Várpalota gyűjtőkörzetének nagyságát tartották kicsinek ahhoz, hogy egy ilyet beletegyünk önmagában. Mindenki azt mondta, hogy ezt a hulladékot be kell vinni Veszprémbe, és ott kell szétválogatni. Általában egy pályázat nem fejeződik be azzal, hogy a magyar szakértők összeírják, hogy így lesz, és úgy lesz. Megjöttek a brüsszeli szakértők, akik azt mondták, hogy ez a projekt nagyon drága úgy, ahogy van, miért tervezünk négy hulladékcentrumot, elég lenne egy, a veszprémi és hordja oda mindenki a szemetét; miért nem Veszprémbe van a lerakó, érthetetlen számukra, hogy nyitott karszton nem lehet lerakót csinálni, egy olasz szakértőt kaptunk, akik azt mondta, hogy náluk egyetlen egy lerakó nem lenne, ha nem lehetne nyitott karsztra csinálni. Tehát drága a projekt, ne adjon Brüsszel ennyi pénzt. Én nem láttam ezt a jelentést, de úgy tudom, hogy így is ment el, hogy vegyék el a pénz valamennyi százalékát tőlünk.

Most jön a konzorciumi megállapodás aláírása, pontosítása. Ott ezek a kötelezettségek, mint közösségi kötelezettségek be fognak kerülni, leszámítva a válogatóművet, amire nem tudunk kötelezettséget vállalni, mert ahhoz kicsi ez a gyűjtőkörzet.

Díjakkal kapcsolatban szeretném elmondani a következőket. Az árhatósági jogkör mindenkinél megmarad. Nekünk le kellett adni egy tervezetet - nem megyek bele a részleteibe -, árhatósági jogkör változatlanul Várpalotán marad.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha a megadott ár 70 %-át fogadja Várpalota, akkor a jelenleg érvényes ártörvény alapján a maradék 30 %-ot az önkormányzat saját zsebből fizetheti.

M a z á k György:

Mi a konzorciumban arra készülünk - a magyar jogszabályok lehetővé teszik -, hogy a létrejövő objektumokat ugyanazok üzemeltessék, akik pillanatnyilag üzemeltetik a már meglévő önkormányzati objektumokat. Ez azért is logikus, mert szerintünk nem lehet egy hulladékgyűjtési vertikumot szétszakítani. Készülünk arra, hogy egy ilyen fajta megállapodást létrehozzunk. Döntő többségében, hogy milyen költségei vannak a várpalotai hulladékgyűjtésnek, a várpalotai szolgáltatón fog múlni, amelyik - úgy tudom -, önkormányzati tulajdonban van.

F a l u s s y Sándor:

Becker úr azzal kezdte, hogy Várpalota utólag került bele az Észak-Balatoni hulladékkezelési rendszerbe, amikor már elég sok minden előrehaladott állapotban volt. Tegyük hozzá, hogy azért került bele, mert nem lett volna elég a létszám. A képviselő-testületi határozatban - ami 2002. áprilisban meghozatalra került, és eljutott a gesztorhoz -, világosan és egyértelműen fogalmazott a testület, hogy akkor írhatja alá a konzorcionális szerződést a polgármester, ha az ott megjelölt feltételek teljesülnek. Arról, hogy ez nem került teljesítésre, és így került ki Brüsszelbe az anyag, nem értesült a város. A város arról értesült - szerencsétlenségemre általam -, hogy miután létrejönni látszott az Észak-Balatoni rendszernek a vezetőszerve és az ellenőrző szerve - amibe engem delegált a város -, az első ülésen azzal szembesültem, hogy kész a megvalósíthatósági tanulmány 2002. szeptemberi dátummal, ami már kint van Brüsszelbe, és amiben szó nincs azoknak a feltételeknek a teljesítéséről, amihez a város kötötte, hogy részese kívánna lenni ennek a projektnek. Hogyan lehetséges, hogy kikerült Brüsszelbe ez a tanulmány úgy, hogy nem volt nyilatkozat Várpalota részéről? Az nem nyilatkozat, ha feltételekhez kötök valamit, az egy feltételes nyilatkozat, ami alapján nem lehet összeállítani egy projektet. Azért érdekes ez a kérdés, mert ha jól értjük, nincs választási lehetősége a testületnek. A botrány abból van, hogy összeállítottak egy projektet, amiben adott feltételekkel vett volna részt Várpalota, a feltételek nem teljesültek, ezzel együtt Brüsszelbe úgy került ki, hogy minden rendben van.

D e á k Istvánné:

Becker úr azt mondta, hogy nem volt korrekt a testület azon döntése, amikor úgy döntött, hogy kilép ebből a szervezetből. Én abban a döntésben nem vettem részt, amikor belépett, abban vettem részt, amikor úgy döntött, hogy nem kíván részese lenni ennek a projektnek. Kimondottan olyan okokból szavaztam meg akkor, mert úgy éreztem, hogy ebben a szervezetben nem az történik, amire ők ígéretet adtak, nem veszik figyelembe a város igényeit, elvárásait, csupán a város létszáma és egyebe kell a projekthez. Én azt gondolom, hogy itt van a nem korrekt döntés, és nem a Képviselő-testületben.

dr. Becker László:

Én nem azt mondtam, hogy a Képviselő-testület nem korrekt, hanem az előkészítés. Önöket nem korrektül tájékoztatták, hogy mik a döntés következményei.

Deák Istvánné:

Úgy gondolom, hogy tájékoztattak bennünket.

dr. Becker László:

Ön akkor tudta, hogy milyen következményekkel jár? Szerintem nem.

Deák Istvánné:

Hogy a város számára milyen következményekkel jár, azzal tisztában voltam. Azt gondolom, hogy azt is láttam, hogy a projekt esetleg ezzel nem valósul meg.

dr. Becker László:

Ez a projekt országos, központi, a kormány által menedzselte projekt, nem csak egyszerűen a város projektje. A Képviselő-testület a maga érdekvonalán korrektül döntött. Az előterjesztő nem mondott el minden információt, nem voltak minden információ birtokában. Ha kilépnek, azzal ezt a projektet, sőt még a Közép-Duna Menti projektet is veszélyeztetik, mert ha beadjuk úgy, hogy abban is szerepel Várpalota, és Brüsszelben összerakják a kettőt, észre fogják venni, hogy kétszer támogatnak egy várost Magyarországon.

Orosz Lászlóné:

Nem szerepelünk a veszprémi projektben támogatóként, csak létszámmal. Abban ami le van írva, Várpalotán tulajdonképpen semmi nem valósul meg. Ezen kívül: Várpalotának második esete ez Veszprémmel, mert már részt vettünk egy pályázatban, amiben addig kellettünk, amíg a létszám kellett, és miután a létszám már nem kellett, a pénzosztásnál már voltunk sehol.

Minket nem tájékoztattak arról, hogy úgy ment el az anyag, hogy rólunk a "nóta sem szólt". Mi feltételekhez kötöttük a szándéknyilatkozat aláírását. A hátunk mögött elment úgy Brüsszelbe az anyag, hogy ezek nem teljesülnek. Ki volt az inkorrekt? Nem mi! Szerepel az anyagban öt hulladéklerakó rekultivációja. Abból az összegből, ami ott szerepel, milyen rekultiváció valósul meg? Egy normál rekultivációnak megvan az agyagrétege, a műszaki zára, termőtalaja, a zöld, hogy mit, hogyan kell csinálni. Abból a pénzből egyet sem lehet megcsinálni, de ha nagyon átszámolom, és nagyon gazdaságosan dolgoznak, akkor egyet meg lehet csinálni.

"Majd segítenek nekünk és eljárnak, hogy majd pályázzunk, és kapjunk." Ide fizetünk önrészt azért, hogy ez megvalósuljon, utána fizetünk a pályázathoz önrészt, és utána nyögünk. Egyáltalán nem biztos, hogy 10-90 %-os pályázatban részt veszünk valaha is. Akkor kit segítettünk hozzá valamihez? Megint Várpalota nem fog kapni semmit, mert ilyen rendszerrel egyszer már Veszprémnek épült hulladékválogatója. Köszönöm.

V á m o s i Tibor:

Víg úrtól szeretnék kérdezni. Információink szerint az égetőmű veszélyes hulladéktárolóra kért engedélyt. Legjobb tudomásom szerint kicsi %-ban keletkezik veszélyes hulladék. Ez a veszélyes hulladéktároló milyen osztályú lenne? Egyáltalán miért van erre szükség, ha a füstgáz tisztításával csak a filterek szennyeződnek annyira, hogy az veszélyes hulladékot tartalmaz?

V í g András:

Hogy milyen besorolása lesz, az természetesen a Környezetvédelmi Felügyelőség besorolásától függ. A filtert lerázzák, és az arról lerázott pernye a veszélyes hulladék. Ez évenként durván 3000 tonnát jelent majd cementálva, tömbösítve, amit egy veszélyes hulladéktárolóba (kettős szigetelésű, megfelelő műszaki védelemmel ellátott) kell letenni. Maga a szennyeződés, ami benne van a hulladékban, az természetesen valahol megmarad, tehát az égetéssel bizonyos részei eliminálódnak, de bizonyos részei a füstgázban benne vannak, és ahogy, hogy a füstgáz az emissziós értékeket ne lépje túl, ezért kell a füstgázt kezelni, és az ott keletkező pernye - minden valószínűség szerint - veszélyes hulladékként lesz minősítve a fémtartalma miatt. Célszerűen minden hulladékégető - ha egy mód van rá - a saját hulladékát a saját körzetében, a saját területén helyezi el, megfelelő műszaki védelemmel. Az osztrákok német sóbányákba hordják. Volt egy előadás a francia intézetben, ahol kiderült, hogy a franciák is német sóbányába hordják a veszélyes hulladékokat. Miért? Azért, mert a sóbányákban azért maradhatott meg a sótartalom, mert a vízforgalom nem mosta ki, tehát nagyon jó vízzáró réteggel rendelkeznek, és önmaga adta a lehetőséget, hogy egy ilyen helyre le lehet rakni a veszélyes hulladékot. Nem nagy a mennyiség, 20 évre összesen 1,5 ha-nyi területtel számolunk. Ez a 1,5 ha az, ami a jelenlegi zagytéren veszélyes hulladéklerakóként kellene, hogy megépüljön. Természetesen ez a variáció azt is tartalmazza, hogy a salak nem veszélyes hulladék, hiszen hallottuk Bécsben, hogy a rekultiváláshoz a hulladéklerakók fedésére használják. Tehát a salak nem veszélyes hulladékként lesz kezelve, a pernye pedig cementtel összekeverve - hogy minél kevesebb legyen a vízzoldhatósága - egy bebetonozott tömbben lesz a tervek szerint lerakva.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Mennyivel növelné az üzemeltetés költségeit, a szolgáltatás díjait, ha Aszódgalgamácsára tervezi lerakni?

V í g András:

Meglehetősen megnöveli, mert 20-30 ezer forintba kerül Aszódon a lerakás, itt, helyben a lerakást lényegesen olcsóbban lehet megoldani. A költség-haszon elemzés nem az "én kenyérem", keményen elkészítették a számításokat, és azt tartották szem előtt, hogy elsősorban a lakosságot ne terhelje túlságosan egy magasabb műszaki szintű beruházás, ezért minden költségelemet megvizsgáltak. Jelen pillanatban az erőműben termelt elektromos áram arra ad lehetőséget, hogy durván kg-onként 2 Ft-ot lehet a tulajdonos felé (az önkormányzatok konzorciuma felé) visszajuttatni, amit ő a hulladékgazdálkodási rendszerébe épít be.

Mazák úr azt mondta, hogy figyelembe veszi a másik projekthez való csatlakozás lehetőségét. Jelenleg mi ezt a plusz kapacitást nem vettük figyelembe. Egy jövőbeni plusz hulladékmennyiség égetésére természetesen a műszaki feltételeket ma kell betervezni, ma kell megjeleníteni.

Sajtos János:

A létesítendő 1 millió m³-es veszélyes hulladéktároló egy nagyon eldugott helyen lenne, a salakdombok mögött, ahol bármikor és bármilyen bárhonnán származó veszélyes hulladék elhelyezése lehetséges. Az sem elhanyagolható szempont, hogy földrengészónában helyezkedne el. A Transelektro elképzelésében minden szerepelt, csak azért, hogy az elpuskázott beruházásait helyrehozza. Az égetőmű nem azért kerülne oda, mert alkalmas a terület, hanem azért mert ott van egy több milliárdos építmény, amihez hozzáragasztanánk azt a "kis" égetőművet, ami szerintem nem fogja az európai normákat hozni.

Lassu Tamás:

A gáz halmazállapotú szennyezőanyagot hogyan kívánják megkötni és kezelni?

Víg András:

Mésztejes kezeléssel, ammónium-szulfátos kezeléssel történik, és egy aktív szén dioxidmentesítéssel, végül pedig a porkomponens, ami benne marad a füstgázban az egy zsákos szűrőben kerül leválasztásra. Gipszé alakul a mésztej, és a füstgáz hőmérséklete pedig leszállítja és száraz anyagként fog távozni a rendszerből. Ez maradékként belekerül a pernye maradékba és ez megy be az ún. veszélyes hulladékba. Hangsúlyozom, hogy az 1 millió m³ az a salak és a pernye összes mennyisége. Az 1 millió m³-ben évi 25000 tonna salak van benne és 3000 tonna pernye. Tudatos félrevezetés folyamatosan amit Sajtos úr mond. Egyetlen egy tanulmányban az nincs benne. A tanulmányban az van benne, hogy mindaddig, amíg a felügyelőség nem zárja le az 1 éves üzemeltetés után a salak minősítését, addig együtt kell tárolni és veszélyes hulladéktárolóban kell elhelyezni. Miután tisztázódott, hogy ez a salak az összes szakértő véleménye szerint is, és a külföldi tapasztalatok szerint is nem veszélyes hulladék, akkor lehet majd felhasználni más egyéb tevékenységre. Ez a magyar környezetvédelmi felügyelőség előírása, ezt áthágni nem lehet, ezzel mi számolunk. Hangsúlyozom még egyszer: maga a veszélyes hulladék csak 3000 tonna évente.

Sajtos János:

A budapesti XV. kerületi kommunális hulladékégetőnél 50-szeres volt a dioxidgáz mennyisége. Meg lehet nézni a győrit, a dorogit. Ugyanaz a környezetvédelmi hatóság fogja felügyelni ezt az égetőművet is, amit Önök terveznek.

Víg András:

Szakmailag nem tudok Önnek újat mondani, már mindent elmondtam, de Ön ezt képtelen elfogadni.

Falussy Sándor:

Várpalota annak idején, amikor a határozat előtte volt, és egy konzorcionális szerződést látott, abban nem volt 5 rekultiváció, összesen csak egy volt, Ajka. A

Brüsszelbe kiküldött anyagban alternatívaként már ott volt Veszprém, a másik négynek csak a bezárása volt. Akkor Várpalota azt mondta, hogy kéri a rekultivációt, de fel is ajánlotta, hogy mindaddig, amíg az ajkai lerakó nem készül el, addig a saját kapacitását felajánlva idehordhatják a hulladékot. Ezzel együtt volt előterjesztve, hogy viszont amikor a projekt elindul, akkor itt legyen része a projektnek a rekultiváció.

Andrási Szilvia azt mondta, hogy kiküldésre került a végleges konzorcionális szerződés-tervezet, 147 önkormányzat már vissza is küldte, és május 15-ig várják vissza a 168 önkormányzattól. A polgárdi gesztor által jegyzett formálódó konzorcium milyen módon képes, képes-e teljesíteni a Várpalota csatlakozásával felmerülő igényeket?

Andrási Szilvia:

Én nem vagyok jogász, ezt tőlük kell majd megkérdeznem.

dr. Becker László:

Ha abban a konzorcionális szerződésben Várpalota nevét találom, akkor én nem vagyok abban a helyzetben, hogy azt a projektet Brüsszelbe bármikor továbbítsam.

Andrási Szilvia:

Nincs benne Várpalota.

dr. Becker László:

Akkor hogyan akarja teljesíteni az a konzorcium Várpalota kéréseit?

Katona Csaba:

A kormány meghozott egy törvényt, a törvénynek régiókra vonatkozó bontása van, azonban egy csomó dolgot nem vállalt fel, illetve nem is irányította az önkormányzatokat, pénzt pedig végképp nem adott hozzá. Ez azt eredményezte, hogy az önkormányzatoknak, akiknek a konzorciumok és a projektek elkészítését finanszírozni kell, nincs rá pénzük. Bejönnek azok a cégek, akik később beruházóként, szolgáltatóként szeretnének részt venni, és ők fogják ezt elvégezni, és akkor megy ez a hátsó "cirkusz", és már rég nem arról szól a dolog, hogy egy önkormányzat mennyire hoz korrekt döntést, hanem arról szól, hogy ki mit tud "lenyúlni" hátulról ezekből, tehát milyen gazdasági részesedése van. Annyit szerettem volna, hogy én - mint önkormányzati képviselő - ebben meg tudjam jelentetni a városom érdekét. Ez vonatkozik mindegyik projektre. Ugyanúgy nincsenek garanciák a város számára, ha a város hajlandó elfogadni azt, amit legtöbb esetben Magyarországon nem lehetne elfogadtatni, vagy nagyon nehezen, akkor mik azok a garanciák, amikre azt mondja Várpalota lakossága, hogy igen el tudom fogadni. Én is ott voltam Bécsben. Ott megnéztünk egy olyan hulladékégetőt, ami a városközpontban működik. A tervek, amit először beadtak Víg úrék az ettől műszakilag nagyon távol volt, ugyanis egy porszűrő volt a végén, a bécsi égetőnél viszont 6 szűrő volt beépítve. Az legutóbbi tervben láttam azt, hogy már modernebb, de a költségtervezet is már kétszerese volt. Ha porszűrőssel is be lehet úgy adni, hogy a határérték alatt tartsa a kibocsátási értéket. De én a város szempontjából nem azt akarom, hogy a határérték alatt tartsa, hanem, hogy minimális kibocsátás legyen. Ezt hogyan fogjuk tudni a

konzorcium felé érvényesíteni? Ki fogja ezt az érdekét a városnak érvényesíteni? Erről beszéltünk a legutolsó beszélgetésünkről, de kiderült, hogy ebben dönteni nem tudunk. Jogilag garanciát nem tudunk biztosítani, akkor miről beszélgetünk?

V í g András:

A másfél év alatt - amióta foglalkozunk ezzel a kérdéssel - természetesen sokat változott az a műszaki vélemény is, amivel tulajdonképpen eljutottunk a mostani állapothoz. Ez mind tartalmazza azt, hogy természetesen megkérdeztük a Környezetvédelmi Felügyelőséget is, hogy mit fogad el, hiszen a végén ő fogja elfogadni. Előzetes hatástanulmány az, amit most leteszünk a felügyelőségnek, ő utána az összes igényét, szempontjait felénk közölni fogja, és csak akkor fogadja be a véglegest, ha annak eleget teszünk. Ez természetesen azt is jelenti, hogy a drágábbik megoldások felé ment el a projekt, és ma tényleg azt tartalmazza, hogy teljes műszaki tartalmában valósul meg a hulladékégetőben a füstgáztisztítás. Azt kell mondanom, hogy a nagyobbik hányad a füstgáztisztítás a beruházásban, és a kisebbik hányad maga az égetőmű.

D e á k Istvánné:

Van-e annak értelme, hogy itt tovább ülünk? Becker úr az előbb kijelentette, hogy ha ez a projekt befogad bennünket, akkor ő nem fogja tudni támogatni. Ez a projektnek azt jelenti, hogy ha meg akarja valósítani saját magát, akkor nem fogadhatja be Várpalotát. Ettől a mondattól kezdve kezdem érteni, hogy a másik projekt nem fogadta el azokat a kívánalmainkat, amiket mi tettünk, hiszen Önök felhatalmazták őket arra, hogy nyugodtan tegyék ezt meg velünk, hiszen mi úgy is csak ennek a programnak lehetünk tagjai, mert a másiknak nem. Nekem ezt mondta az, amit Ön elmondott, ne haragudjon. Oda nem csatlakozhatunk, nekünk itt a helyünk, fogjuk be a szánkat, fogadjuk el a helyzetet, ami van. Ha Önök ezt nem támogatják meg ebben a projektben, akkor nem merik velünk megcsinálni.

dr. B e c k e r László:

Nem ezt mondtam. Hogy én felhatalmazást adtam, ezt visszautasítom! Ez az Ön következtetése. Én azt mondtam, hogy ha feltételeket a gesztor nem teljesítette, akkor Önöknek azt ki kell kényszeríteni, ki tudja kényszeríteni, mert addig nem írják alá a konzorcionális szerződést. Amíg Önök nem írják alá a konzorcionális szerződést, addig én nem tudok továbblépni az európai pénzek lehívásában.

F a l u s s y Sándor:

Azt mondta, hogy ha Várpalotát látja az ottani konzorcium gesztorja által jegyzett anyagon, akkor azt nem tudja továbbítani. Miért nem?

dr. B e c k e r László:

Nem hozom abba a helyzetbe a magyar kormányt, hogy elutasítsák egy projektjét. Ezért én nem vállalom a felelősséget. Ha én azt mondom, hogy kiküldhető az anyag, és kiküldik, akkor vissza fogja küldeni Brüsszelből az illetékes főigazgatóság, hogy a magyar kormánynak ezt elutasítja. Ilyen projektet nem merek felvállalni, mert nem ez a feladatom. Nekem az a feladatom, hogy

magukat addig tájékoztassam, amíg az érdekeik megvalósulnak, megvalósíthatónak látják.

K a t o n a Csaba:

Azon kell gondolkodni, hogy hogyan tudjuk a konzorcium gesztora felé ezeket a minimum feltételeinket érvényesíteni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Mi van akkor, ha itt benne vagyunk, e pillanatban a kérelmünk teljesítve nincs, garancia nincs rá, ott meg úgy vagyunk benne, hogy a garanciánk megvan rá? Az Ön elé kerülő anyagban Várpalota neve nem lesz benne, de mégis benne vagyunk, és úgy érünk célba.

Mazák úr! Elmondta a főosztályvezető úr a következőt: ha a múlt héten hozott határozatnak megfelelő alapidokumentumokat nem tudjuk összehozni, akkor nem írhatom alá. Ha megvan a feltételrendszer, akkor aláírom.

M a z á k György:

Vannak olyan feladatok a konzorciumon belül, amik szintén semmilyen szerződésben, pályázatban bent nincsenek, de hogy a projekt működni tudjon, ahhoz meg kell valósítani. 160 millió forintos útépítés a veszprémi lerakóhoz, ezt nem támogatja Brüsszel, nincs bent a pályázatban. Ugyanígy mondhatok több példát. Jövünk egy módosított konzorciumi megállapodás-tervezettel, ami jelöli azokat a feladatokat, hogy a települések mit fognak megvalósítani, és mihez kell a 10 %. Következésképpen miután a pályázat csak azt jelzi, hogy mennyi pénz jön Brüsszelből, és nem azt, hogy mennyi pénz kell ahhoz, hogy ez a projekt megvalósuljon, ebből adódóan azt mondani, hogy ami a pályázatban nincs benn, az nem fog megvalósulni, és arra senki nem vállal garanciát, ez egy picit ...

L e s z k o v s z k i Tibor:

9,6 milliárdos beruházást csináltam végig 7 településsel, néhányadmagammal, tudom, hogy mit jelent az, hogy nemzetközi pénzből bármit is megcsinálni úgy, hogy nincs benne a projektben. De azt is tudom, hogy nem lett volna meg, ha ilyen háttér-megállapodásokban a háttérdolgokat nem csináljuk meg, mert akkor a fő projekt nem valósul meg.

M a z á k György:

Jópár olyan konzorciumi megbeszélés volt, ahol nem képviseltette magát Várpalota. Én több jelzést adtam, hogy szeretnék tárgyalni további dolgokról, üresek maradtak ezek a jelzések. Készültünk arra, hogy ezeket a feladatokat teljesítenünk kell, komolyan vettük azt, ami az itteni határozatban benne volt. Ide jelzések érkeztek, hogy például a rekultivációhoz nekünk adatok kellenek, ezek a levelek itt vannak.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Az első két hete, egy hete a második. A testületi felhatalmazás úgy szólt február 27-től, hogy a konzorciumnak nem vagyunk tagja, akkor én kivel levelezek?

M a z á k György:

Előtte küldtünk már levelet.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Nem. Maximum három hete. Az első levél ebben a témában akkor jött, amikor közöltük, hogy kiléptünk a konzorciumból.

M a z á k György:

Nem.

Nem akarom, hogy Várpalota úgy érezze, hogy csapdába került. Azt kérem, hogy ugyanúgy, ahogy a korábbi alkalommal, most is jelöljenek ki egy delegációt, aki tárgyal velünk. Hallottam mind a három kérést. Folytassuk le azokat a tárgyalásokat, ami ahhoz kell, hogy egy olyan konzorciumi megállapodás szülessen meg, amiben Várpalota igényei kielégülnek. Nem voltak ott a legutóbbi konzorciumi megbeszélésen. Tájékoztattam a többieket arról, hogy Várpalota - ugyan hivatalosan a mai napig nem kaptam meg -, kilépett a konzorciumból.

F a l u s s y Sándor:

Becker úr elmondta, hogy nem mehet úgy ki a Közép-Duna Menti projekt, hogy Várpalota szerepeljen benne. Az ISPA lényege az önkormányzatiság, önkormányzatok kapják a pénzt, ők csinálják a konzorciumot, ők működtetnek, önkormányzati döntés az egész. Ha Várpalota döntése - amit február 27-én hozott - odajutott a gesztor önkormányzathoz, akkor miért nem értesítették Brüsszelt, hogy változott a projekt?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha tényleg nem kapta meg Mazák úr hivatalosan a határozatot - ami csütörtökön született, főosztály vezető úrtól pedig hétfőn már megkaptam a testületi döntéshez az "áldást" - akkor honnan volt az információja, ami alapján tudta tájékoztatni?

M a z á k György:

Várpalotáról telefonüzenetet kaptam, hadd ne mondjam meg, hogy kitől. Én akkor felhívtam a főosztályvezető urat, tájékoztattam erről. Főosztályvezető úr úgy döntött, hogy ezt a helyzetet igyekszik tisztázni.

Meg kell nézni a konzorciumi listát, és aláírásokat, szerepel rajta Várpalota aláírása, és így ment el Brüsszelbe az anyag.

dr. B e c k e r László:

Az időrendi sorrend a következő: a gesztor, amit hozzám felküld leadandó anyagot, azt mi bizalommal vesszük. Ha nem lenne ez, akkor nekem el kellett volna jönnöm szeptemberben, mert nem hiszem el Veszprémnek, hogy igazat mond, hanem közben járok én magam is. Akkor még nem írta alá senki a konzorcionális szerződés. Nagy lecke, a következő projektet nem fogom addig Brüsszelbe elküldeni, amíg nincs meg a konzorcionális szerződés testületi döntésekkel alátámasztva. Azt hiszem, hogy bízhatom a szándéknyilatkozatokba, de ezek szerint nem jól tettem. Három éve csináljuk ezt, hogy úgy adjuk be a